

JOAN MIRÓ

LA LLUM DE LA NIT

OBRES DE LES DÈCADES DE 1960 I 1970

05.12.2014 — 15.10.2015

FUNDACIÓ PILAR I JOAN MIRÓ A MALLORCA

joanmirolallumdelanit.caib.es

JOAN MIRÓ

LA LLUM DE LA NIT

OBRES DE LES DÈCADES DE 1960 I 1970

A *La llum de la nit*, llibre del qual l'exposició pren el títol, el gran assagista italià Pietro Citati parla d'alguns dels grans mites a la història del món. Citati descriu com molts autors antics de diferents cultures fan referència a una llum ràpida i guspirejant, la llum de la nit, que encén les ànimes dels homes en un llampec de beatitud; en aquest precís moment aquests creuen haver accedit a les coses divines. Joan Miró (Barcelona, 1893 – Palma de Mallorca, 1983), a qui el seu amic Sir Roland Penrose va anomenar *Senyor de la nit*, va crear una mitologia visual pròpia i inoblidable, en què els protagonistes són la nit, les visions i els somnis, les estrelles i les constel·lacions, a més d'ocells estranys i dones singulars. Aquesta temàtica ja apareix en la seva producció de la dècada de 1920 i serà molt freqüent en els anys trenta i quaranta; tornarà a emprar-la de nou, encara que no de manera exclusiva, en el darrer terç de la seva vida, quan va fer les peces que es presenten aquí. La seva obra té un caràcter profundament espiritual, a més de revolucionari pel que fa a la forma, i va resultar fonamental, per exemple, per al desenvolupament de la pintura nord-americana dels anys cinquanta (Gorky, Pollock, de Kooning, etc.).

Aquesta exposició presenta unes cinquanta obres, entre les quals hi ha pintures rarament exposades, un tapís de gran format i un nombrós grup d'escultures de bronze, en què Miró explora el poder evocador dels objectes. Les pintures demostren que Miró va continuar explorant les possibilitats de diferents materials al llarg de tota la seva vida, pintant damunt plàstic, zinc, lona, fusta, cartó o masonita. En aquestes pintures el negre és el color dominant, amb les seves connotacions nocturnes; les teles estan plenes de caps i personatges, a més de dones i ocells. El món simbòlic de Miró és ambigu, encara que es manifesta a través d'aquestes imatges líriques que reten homenatge a la nit com a llindar del misteri poètic o artístic.

ENRIQUE JUNCOSA, comissari

